

Se găsește încă în Italia, la Tolfa, aproape de Civita-Vecchia, o neatră ce poartă nume de *Neatră de alumen* și sără *Alumen*, și care poate fi reprezentată în compoziția sa prin alumenul ordinar, combinat cu un prisos de alumină hidratată. Când se spăne neatra aceeași la o calcinație ușoară, atunci se dehidrată mai de-a treia din alumina ce conține, și acest prisos de apă se face nesolubil. Când se trece a fi combinată, cu o temperatură prea înaltă ar descompune de tot alumenul.

Residua răs în apă de apă alumenul conține sără nume de *Alumen de Roma*.

Cea mai mare parte de alumenul ce se află în Franța, în Germania și în Angletara, se scoate dintr'un schist aluminos ce conține sulfură de fier și materii bituminose; sulfurul de fier este la aer se transformă în sulfat de fier și în acid sulfuric, pe care se exprimă prin reacția următoare: $FeS^2 + O_2 = FeO, SO_3 + SO_2$. Această oxidație produce-se în prezența unor schisti ce conțin alumină, de aceea de amestecătură de sulfat de fier și de sulfat de alumină: $3FeS^2 + Al_2O_3 + O_2 = 3(FeO, SO_3) + Al_2O_3, SO_3$.

Se pune apoi în toată această masă și se evaporă lichoriile; sulfatul de fier se depune în cristale, în vreme că sulfatul de alumină rămâne în apele-măre: se adaugă atunci o sare de potasă care determină precipitația alumenului; această operație poartă nume de *brétaș* al lichorilor. Alumenul se curăță de apă aceea prin cristalizare.

Fabricația a alumenului în ardeal. — Se fabrică kite odată alumenul tratând prin acid sulfuric ardealul calcinat mai întâi. Această calcinație are pentru scop a peroxida fierul ce se află în ardeal și de a-l face mai puțin solubil în acidul sulfuric.

Sulfatul de alumină astfel dobândit se precipită prin sulfatul de potasă; se formează alumenul brut ce se curăță tot prin aceeași metodă ca și alumenul produs cu schisti aluminosi.

Întrebări. — Alumenul este întrebător